

Ung siga frá álvar-somum uppliv-ingum

- Hetta er heilt ótrúliga gott tilfar -sannar gullperlur, sigur Tóra Petersen, sálarfrøðingur, um góðu og erligu frágreiðingarnar, hon hevur fingið frá ungum, ið hava verið fyrri álvarsom-um hendingum. Í dag fingi bestu høv-undarnir virðislønir

KAPPING

Eydna Skaale
eydnaskaale@hotmail.com

Seks ung fólk fingi í dag heiðurslønir handaðar fyrri teirra íkast til eina skrivikapping, um ung-fólk og sálarliga svárar hendingar. Stílnir snúðu seg um alt frá krabbameini til incest, og vóru ótrúliga góðir, rámandi og lýsandi. Tað er Tóra Petersen, ið er sálarfrøðingur, ið tók stig til kappingina.

- Tað er nógv tilfar um, hvussu fólk hava tað, tá tey hava verið fyrri álvar-somum hendingum. Men tað hevur altíð manglað tilfar, sum er komið frá teimum ungu sjálvum. Og nú hava vit umleið 70 stílar, har tey ungu veruliga sleppa at greiða frá, hvussu tey hugsa, tá tey koma út fyrri onkrari svárrari hending, greiðir Tóra Petersen frá.

- Hetta er ótrúliga viðkomandi, tí tað kemur greitt fram av hesi skrivikappingini, hvussu torført tað er hjá teimum ungu at biðja um hjálp. Tey hava tað ofta inni í sær sjálvum, og summi fara at drekka ella taka stoffir, ístaðin fyrri at tosa um tað og fáa hjálp.

Tóra heldur, at hetta er ein góð grund at byggja á, tá umstøðurnar hjá teim-um ungu skulu bætast.

- Álvarsamarhendingar geva álvarsamar trupul-leikar. Um tey ungu ikki fáa høvi at tosa um tað, so er tað heilt vist, at tað kemur aftur um brekku seinni í lívinum. Tað hevur tí stóran týdning at hjálpa teimum beinan-vegin, vísir Tóra á.

Lesi meira á síðu 50

Steinur knústi forrút á koyrandi bili

Stóri steinurin hevði so stóra ferð, at hann sorlaði passagersetrið sundur og endaði á baksetrinum. Lukkutíð stóðst ongin mannaskaði av hendingini

Tað kundi verðið álvarsamur skaði, tá ein stórir steinur bráðliga knústi forrútin á einum bili, ið sunnudagin kom koyrandi á hálsinum omanfyri Sandavág. Til alla lukku rakti hann høgra forsetur, har eingin sat

ÓHAPP

Eydna Skaale
eydnaskaale@hotmail.com
myndir: Jens Kristian Vang

Sosialurin hevur tosað við føraran, sum tó ikki ynskir at standa fram.

Bilførarin greiðir frá, at hann júst hevði verið og sett ein mann av í Miðvági og var á veg ímóti undir-sjóvartunnlinum aftur, tá ein stórir steinur kom bólt-

andi oman líðina á hálsinum omanfyri Sandavág.

Førarin, sum koyrði umleið 90 km/t, sá ikki steinin koma bóltandi, og skelkurin var tí sera stórir, tá stóri steinurin bráðliga knústi forrútin, rakti passag-ersetrið og endaði á baksetr-inum. Førarin greiðir frá, at hann einki vardi. Bráðliga var eitt øgiligt buldur, tað rykti í bilin, og tá sá hann steinin liggja á baksetrinum. Alt hendi so skjótt, at hann ikki náddi at hugsa fyrr enn aftaná.

Steinurin rakti í ovara hornið, høgrumegin á for-rútinum. Ferðin hevur verið øgilig, tí rygglenið á setrin-um brotnaði og endaði aft-uri á baksetrinum saman við steininum.

Bilførarin var, sum vera man, sera skelkaður av til-burðinum, men hann var einsamallur á vegnum. Eing-

in annar bilur kom framvið, sum til bar at biðja um hjálp frá, so hann helt tí leiðina fram til hús.

Av tí at forrútin hevur ein serligan film, sum ger, at glasið ikki splintrast, bar til at koyra víðari. Men hann koyrði við einum stór-um holi í forrútinum.

Bilførarin sigur við Sosi-alin, at hann er sera skelkaður. Eingin fekk skaða, men ein maður hevði jú sitið í setrinum beint frammanund-an, og steinurin kundi tað sama troffið føraramegin. Bilførarin er sannførdur um, at hvørgin teirra hevði komið frá tí við lívinum, tí steinurin kom við so stórari megi.

Hóast bilførarin hevur fingið skelk, og bilurin er illa farin, so er tað gleðiligt, at eingin mannaskaði hendi. Tí tað kundi eins væl verið ein vanlukka.

Førarin hevði júst sett ein mann av og var á veg heim aftur, tá óhappið hendi. Hevði maðurin sitið í bilinum, hevði hann neyvan komið livandi frá tí